

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1260/2500

อัยการจังหวัดกาฬสินธุ์โจทก์ นายบุญมา การผุด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์กล่าวฟ้องใจความว่าโคของเจ้าทรัพย์เพริดไปเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 ตอนกลางวัน ครั้นตกเวลากลางคืนในวันเดียวกันนั้นเองปรากฏว่าจำเลยมีโคตัวนั้นไว้ในความครอบครองโดยใน ระยะเวลาระหว่าง 2 ตอนดังกล่าวนั้นจำเลยจับโคที่เพริดไปนั้นได้เองแล้วกลับยกเอาไว้เสีย โดยทุจริตหรือรับของโจรโคตัวนั้นไว้เช่นนี้เป็นฟ้องที่ไม่เคลือบคลุมเพราะโจทก์บรรยายการกระทำ และรายละเอียดชัดเจนพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจได้ดีอยู่แล้ว ตาม ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 158(5) และความผิดฐานยกของหายในลักษณะเช่นนี้กับความผิด ฐานรับของโจรเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันอยู่เช่นเดียวกันกับความผิดฐานลักทรัพย์กับความผิดฐาน รับของโจร ซึ่งยอมฟ้องได้ในลักษณะทำนองเดียวกันนี้โจทก์ฟ้องกล่าวความว่าเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 เวลากลางวัน โคผู้สีแดง 1 ตัวราคา 500 บาท ของนายพรหม การประสพได้พลัด เพริดหายไปติดตามหาไม่พบ เหตุเกิดที่ตำบลม่วงนา อำเภอ เมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อมาวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 นั้นเองเวลากลางคืน หลังจากโคของเจ้าทรัพย์ได้หายไปแล้ว ได้มี ผู้พบเห็นจำเลยนี้มีโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครอง ทั้งนี้โดยจำเลยบังอาจสมคบกันยกเอาโค ของเจ้าทรัพย์ดังกล่าวแล้วไว้เป็นอาญาประโยชน์ของจำเลยเสีย หาได้ปฏิบัติให้ ถูกต้องตามกฎหมายไม่ หรือมิฉะนั้นตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 เวลากลางวันจนถึงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 เวลากลางคืนซึ่งมีผู้พบเห็นจำเลยมีโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครอง จำเลย บังอาจสมคบกันรับเอาโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครองโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นของร้ายได้มาจากการ กระทำผิดกฎหมาย เหตุทั้งนี้เกิดที่ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอให้ลงโทษ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 318, 321 จำเลยปฏิเสธและต่อสู้ว่าฟ้องเคลือบคลุมศาลชั้นต้น สั่งงดสืบพยานแล้ววินิจฉัยว่า

คำพิพากษา

คำบรรยายฟ้องของโจทก์ขัดกันในตัวเอง จำเลยไม่สามารถเข้าใจข้อหาได้ ไม่ชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158(5) พิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ฟ้องโจทก์บรรยายการกระทำและรายละเอียดไว้ชัดและไม่ขัดแย้งกัน พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว ไม่มีทางที่จำเลยจะหลงเข้าใจฟ้องผิดเลย อนึ่ง ความผิดฐานยกของเก็บของตกกับฐานรับของโจรนั้นเป็นความผิดซึ่งเกี่ยวเนื่องกันอาจฟ้องรวมกัน มาในคดีเดียวกันได้ตามฎีกาที่ 467/2491 จึงพิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้น ดำเนินการพิจารณาสืบพยานต่อไปแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดีจำเลยฎีกาว่า ฟ้องเคลือบคลุม ศาลฎีกาเห็นว่า ฟ้องฉบับนี้ได้บรรยายการกระทำและรายละเอียดชัดเจนพอสมควรเท่าที่จะให้ จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีอยู่แล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158(2) และ ความผิดฐานยกของหายในลักษณะเช่นนี้ กับความผิดฐานรับของโจรเป็นความผิดที่เกี่ยวข้อง กันอยู่เช่นเดียวกันกับความผิดฐานลักทรัพย์กับความผิดฐานรับของโจรซึ่งยอมฟ้องได้ในลักษณะ

ทำนองเดียวกันนี้พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ดุลยทรรศน์ฎีกา · ประมูล สุวรรณศรี · วิเทศจรยารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1260/2500>